

10 abril 1920

Car amic:

Ahir matí vaig ésser a casa fins a les dotze tocadetes.- Vaig tornar a quarts de tres, i aleshores vaig trobar-me amb la vostra lletra del 9.-

Posar-me en relació amb en Puig a aquella hora era cosa impossible, perquè no em quedava temps més que de dinar i marxar corrents al despatx.-

A la nit, tenia una reunió al Circol de Sant Lluc, d' on no en vaig sortir fins a tres quarts de deu.- Impossible, impossible.-

En Puig encara no te telefon a casa seva.-

Aquest matí, hi he anat; no hi era: Els seus dies de despatx són els dilluns, dimecres i divendres.- Hi he tornat a les dues de la tarda..... I l' he trobat; pero hem tingut de convenir que, tot i dolent-nos infinitament demà no ens era possible emprendre la magna visita a la vostra il·lustre ciutat i més il·lustres encara membres de la més il·lustríssima Associació, i que en tot cas havia de quedar ajornada pel diumenge següent, sempre que per la vostra part pugui complir-se el següent programa :

1. - Que nosaltres sapiguem que "si" per tot dimarts vinent.-
2. - Que la reunió tingui efecte a les onze del matí, poc més o menys.-
3. - Que ens en poguem entornar tot lo més tard a les quatre de la tarda.-

Sortiríem en el tren de les nou, fariem la reunió, dinariem, i ens en-tornariem.-

"Se aprueba" ?

P i a n c: Resulta que tot ha estat inútil; el que tenia en Marshall, un bon Bechstein, mitja qua, 6.000 pessetes, estava mig compromés i el compromís ha quedat consumat abans de poder-nos donar una opció ferma a nosaltres.- Crec que ha estat unaveritable llàstima.-

Celebro molt lo del concert Cassadó i les condicions en què l' heu pogut obtenir.- Crec que serà un gran èxit.-

Infinites remerciaments de tot-hom: D' en Puig una mica migrats, perquè tenia migranya.- De la promesa, riallors i cordials.- Dels de casa, afables (I s' han acabat, no els records, sinó els adjectius....i el paper) Adeu! Adeu!